

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120356739
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6120356739.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Lenky Halmešovej a JUDr. Márie Malíkovej, v spore žalobcu: BENCONT INVESTMENTS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 36432105, zastúpený advokátom: JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, IČO: 45018201, proti žalovanej: B. C., narodená XX.X.XXXX, bytom Na D. XX, H., zastúpená advokátskou kanceláriou: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, Bratislava, IČO: 50990365, a osobitného subjektu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, o zaplatenie 2.682,50 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 27.1.2022 č.k. 10Csp/59/2021-232, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 2.682,50 eura s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 2.182,83 eura od 1.11.2019 do zaplatenia a zo sumy 423,06 eura od 11.11.2019 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Zinc Euro, a.s. a investori uzavreli rámcovú zmluvu INVESTOR-NOVÁCIA, predmetom ktorej bol záväzok jeho právneho predchodcu pre investorov vyhľadať dlžníkov a obstaráť v ich mene a na ich účet uzatvorenie zmlúv o pôžičke s dlžníkom. Na základe žiadosti o pôžičku a týchto zmlúv bola uzavretá medzi investormi a žalovanou zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bol záväzok investorov poskytnúť žalovanej prostriedky a jej záväzok peňažné prostriedky spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami vrátiť investorom. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 457, § 657, § 658 OZ, ako aj ust. § 52 a nasl. OZ. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že investori ako veritelia, zastúpení spoločnosťou Zinc Euro, a.s., uzatvorili na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie pôžičky so žalovanou ako dlžníkom sedem zmlúv o pôžičke podľa § 657 OZ. V konaní bolo sporné, či tieto zmluvy o pôžičkách sú platné, pretože žalovaná namietala, že dohodnutý postup poskytovania peňažných prostriedkov je neoprávneným podnikaním a obchádzaním zákona. Súd túto jej ochranu nepovažoval za dôvodnú, pretože sporný zmluvný vzťah vznikol na základe zmluvy o pôžičke uzavretej medzi fyzickými osobami, a preto sa riadi ust. § 657 OZ. V danom prípade ide o pôžičku "Peer to peer", o alternatívny finančný nástroj tzv. crowdfunding, ktorý vznikol na základe myšlienky, že na jednej strane existuje veľké množstvo ľudí, ktorí potrebujú peniaze, ale nedostanú bežné bankové produkty a na druhej strane existujú ľudia, ktorí pre svoje peniaze hľadajú zaujímavé investičné príležitosti, ktoré im banka neponúka. Pohyb peňazí a administrácia pôžičiek prebieha cez administrátora, ktorý od oboch strán inkasuje za svoje služby poplatky. Veriteľmi sú fyzické osoby označované ako investori a dlžníkom je žiadateľ o pôžičku v danom prípade žalovaná, ktorá je rovnako fyzickou osobou. Pretože ani jedna zmluvná strana pri uzatváraní

a plnení zmluvy o pôžičke nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, nie je dodávateľmi podľa § 52 ods. 3 OZ a zmluvy preto nie sú spotrebiteľskými zmluvami podľa § 52 ods. 1 OZ, ani spotrebiteľskými úvermi, na ktoré by sa vzťahoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pretože ide o povolený nástroj finančného trhu, uzavreté zmluvy o pôžičke nie sú v rozpore so zákonom a ani ho neobchádzajú, a nejde ani o neprijateľnú zmluvnú podmienku a tieto nie sú neplatné podľa § 39, ani § 53 ods. 5 OZ. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Ndc/11/2018. Žalovaná si svoje povinnosti nesplnila, pretože dohodnuté splátky pôžičky nesplácala riadne a splatením splátky splatnej dňa 22.10.2019 sa dostala do omeškania, na čo veriteľia, zastúpení spoločnosťou Zinc Euro, a.s., pôžičku zosplatnili podľa dohody v čl. 3.4 zmlúv o pôžičke a vyzvali ju na vrátenie celej poskytnutej pôžičky vo výške 2.682,50 eura. Dlh sa stalročným pre nesplatenie splátky splatnej dňa 22.10.2019, a preto si veriteľ mohol právo na jeho zaplatenie uplatniť žalobou na súde 23.10.2019, a to v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ, ktorá by uplynula 23.10.2022. Keďže konanie bolo na upomínacom súde začaté dňa 5.8.2020, bol nárok na zaplatenie celého dlhu uplatnený podľa § 103 OZ včas a námietka premlčania vznesená žalovanou je nedôvodná. Keďže žalovaná si svoj dlh riadne a včas nesplnila dostala sa do omeškania, preto podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ priznal žalobcovi aj úrok z omeškania. O náhrade trov konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania, keď nevzhliadol žiadne dôvody, hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mu nárok na náhradu trov konania podľa § 257 CSP nemal priznať.

2.Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná a domáhala sa jeho zmeny tak, že žaloba bude zamietnutá. V dôvodoch svojho odvolania uviedla, že zmluvy o pôžičke medzi ňou a tzv. investormi - fyzickými osobami sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a to z dôvodu, že sa takýto postup považuje za obchádzanie zákona, čo je neplatný právny úkon podľa § 39 OZ. Takýto spôsob poskytovania finančných prostriedkov sa považuje za podnikanie, čo napĺňa hypotézu § 52 ods. 3 OZ.V danom prípade ide o poskytovanie finančných prostriedkov bez povolenia udeleného NBS a takéto konanie sa považuje za obchádzanie zákona, konkrétne § 20 a nasl. Zákona č. 129/2010 Z.z.. V danom prípade ide o zmluvu, uzatvorenú v rozpore so zákonom, a teda neplatnú.

3.K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že súd prvej inštancie správne právne posúdil vec, keď vychádzal z názoru, že vzťah medzi žalovanou a investormi nie je možné považovať za spotrebiteľský vzťah. Uvedené vychádza aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Ndc/11/2018. Dôvody uvádzané žalovanou vo svojom odvolaní sú irelevantné, nakoľko tieto vychádzajú výlučne zo spotrebiteľských predpisov, ktoré sú aj s ohľadom na princíp predvídateľnosti rozhodovania súdov na danú vec nepoužiteľné.

4.Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), ako aj skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5.Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6.Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7.Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2.682,50 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Zinc Euro, a.s. a investori uzavreli rámcovú zmluvu INVESTOR-NOVÁCIA, predmetom ktorej bol záväzok jeho právneho predchodcu pre investorov vyhladať dlžníkov a obstaráť v ich mene a na ich účet uzatvorenie zmlúv o pôžičke s dlžníkom. Zmluvami o pôžičkách uzatvorenými dňa 29.10.2018 bola žalovanej poskytnutá pôžička od investorov, ktorých presne v žalobe označil. Listom zo dňa 31.10.2019 investor prostredníctvom splnomocnenca ZINC EURO vyhlásil okamžitú splatnosť pôžičky, z dôvodu neplnenia si povinností zo strany žalovanej platiť dohodnuté splátky riadne a včas a uzavreli s ZINC EURO zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej boli pohľadávky proti žalovanej postúpené na ZINC EURO a následne na základe ďalšej zmluvy o postúpení uzavretej medzi ZINC EURO a ním ako žalobcom, boli postúpené na neho.

8.Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní podanom žalovanou, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a konanie ktoré mu predchádzalo, ako aj dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vec po právnej stránke správne posúdil a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Následne vo veci rozhodol napadnutým

rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok aj podrobne a v dostatočnej miere po skutkovej i právnej stránke odôvodnil. S rozsudkom súdu prvej inštancie a s jeho odôvodnením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto na správnosť týchto dôvodov podľa § 387 ods. 2 CSP iba poukazuje bez toho, aby ich sám opakoval.

9. Žalovaná ako odvolací dôvod uvádzala, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže zmluvu o pôžičke, uzatvorenú medzi ňou a tzv. investormi - fyzickými osobami, považuje za obchádzanie zákona a takýto právny titul je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. S touto jej námietkou sa odvolací súd nestotožňuje. Súd prvej inštancie prijal správny právny záver, že medzi zmluvnými stranami, ktoré uzavreli zmluvu o pôžičke, nešlo o spotrebiteľský vzťah, pretože na strane veriteľa preukázateľne nevystupoval subjekt v zmysle ust. § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého je veriteľom fyzická osoba, alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Na strane veriteľa vystupovali tzv. investori, teda fyzické osoby, ktoré uzatvorili so žalovanou písomnú zmluvu o pôžičke podľa § 657 OZ, a nie zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ako to počas konania tvrdila žalovaná. V konaní nebol zo strany žalovanej produkovaný žiaden dôkaz o tom, že by investori neboli skutočné fyzické osoby, preto odvolací súd nemal dôvod spochybňovať jednotlivé ustanovenia zmluvy o pôžičke, v ktorých boli tieto fyzické osoby riadne identifikované. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, a to aj vo výroku o trovách konania.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).